

[Gerda Mundt.]

bragt i Erfaring, at Arbejds- og Socialministeren nu forbereder et Tilskud paa 300 000 Kr. ekstra; Tanken om det forhøjede Tilskud er saa godt underbygget, at jeg vilde ønske, at det Udvalg, der for Tiden arbejder med Sagen, og som siges at skulle være et hurtigt arbejdende Udvalg, hurtigt vil faa tilendebragt Arbejdet, saaledes at det Tilskud, der nu skal gives paa Tillægsbevillingsloven for det løbende Aar, kunde komme paa det Finanslovsforslag, vi nu behandler, som et fast Tilskud. Jeg kan roligt sige, at Trangen til forebyggende Børneforsorgsinstitutioner, ikke mindst Fritidshjem, er voksende, særlig i Hovedstaden, men ogsaa i andre Dele af vort Land. Initiativet kommer baade fra private og fra kommunale Myndigheder, men det maa ogsaa støttes af Staten. Jeg er ganske overbevist om, at det virkelig vil betale sig for det offentlige at støtte disse Institutioner, hvor man værner om Børn og unge, som ellers vil komme til at koste Samfundet langt mere.

Jeg havde for ganske nylig Lejlighed til at være sammen med Medlemmerne af Københavns Børneværn; det blev fra mange Sider stærkt udtalt, at vi for at modarbejde den voksende Kriminalitet blandt unge trænger til Fritidshjem. Det forekommer mig at være en Mangel ved Loven, at man kun efter § 123 kan give Paalæg fra det offentlige, og at private, der opretter saadanne Institutioner, efter § 127 kun faar Tilskud til Børn under 14 Aar; nu, da Skolealderen er ved at blive sat op, er det i Virkeligheden overordentlig nødvendigt at give Tilskud til Børn i Alderen mellem 14 og 18 Aar. Naar vi faar Sagen til Behandling og faar denne Lov til Revision, saaledes som der er Tale om, tror jeg, her er et Punkt, som skulde forandres, saaledes at der kunde blive givet Tilskud ogsaa til dem, som er i Alderen mellem 14 og 18 Aar.

Dernæst vil jeg over for den højtærede Arbejdsminister paapege det uheldige i, at Udbetalingen til forebyggende Forsorgsinstitutioner, som sidder i økonomiske Vanskeligheder, hvad der ikke er Ministeren ukendt, sker saa sent. Saa vidt jeg ved, er Halvdelen af Tilskuddet udbetalt i April Maaned, men Resten af Tilskuddet for forrige Aar er ikke udbetalt endnu.

Og det betyder, at mange af disse Institutioner, Spædbørnshjem, Børnehaver og Fritidshjem, maa stifte Gæld, og derved faar de faktisk nye Byrder at bære, fordi de maa betale Renter af denne Gæld.

Hele dette Omraade med forebyggende Børneforsorg er af den største pædagogiske Betydning, og de, der leder disse Hjem, maa have baade praktisk og teoretisk Uddannelse under en pædagogisk Synsvinkel. Dette Omraade ligger ikke under Arbejdsministeriet, men — og det er rigtigt nok — under Undervisningsministeriet. Jeg vil nu gerne have Lov til at fremkomme med nogle Udtalelser til den højtærede Undervisningsminister om Uddannelsen til Ledelse af disse Institutioner. Der er i Virkeligheden ikke nogen Alder, hvor et Menneske er saa modtageligt for Indtryk, baade af gode og daarlige, som netop Alderen mellem 2 og 6 Aar, men det er ogsaa af stor Betydning, at Fritidshjemmene for større Børn ledes af Mennesker, der har baade medfødt og opøvet Evne til at paavirke Børnene positivt. Vi har af Børnehaveseminarier i København 2 og 1 i Jylland. Jo mere man indser Nødvendigheden af dette Arbejde, maa man ogsaa forstaa, at Uddannelsen maa støttes af Staten. Det er typisk, at Institutionerne for denne Uddannelse er private og støttes af det offentlige, men det maa gøres i højere Grad, end Tilfældet er i Øjeblikket. Jeg tænker her paa Frøbelseminariet, som er opført paa Finansloven med 3 000 Kr., Frøbelhøjskolen, der er opført med 3 200 Kr., og Jydsk Børnehaveseminarium, der er opført med 750 Kr. De arbejder med Underskud, og det er meget vanskeligt for dem at faa de Bygninger og Lokaler, de skal have til deres Skoler. Der er ogsaa her taget op den Opgave at uddanne Ledere af Fritidshjem, saadanne Ledere trænger vi i særlig høj Grad til. Alene derfor maa disse Seminarier have større Understøttelse. Særlig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa Jydsk Børnehaveseminarium; jeg er ganske vist ikke Jyde, jeg repræsenterer København, men vi har ikke saa mange Kvinder herinde paa Rigsdagen, og jeg vil gerne lægge den højtærede Minister denne Sag stærkt paa Sinde. Jydsk Børnehaveseminarium er det eneste Børnehaveseminarium, vi har i Jylland, og det er ganske overordentlig vanskeligt at opretholde dette Seminarium, saaledes som